

Forhandlingen genoptoges

Kim Behnke (FP):

Lad mig starte med at sige, at efter Fremskridtspartiets opfattelse er den måde, pinsepakken bliver behandlet på, ikke tilfredsstillende. Den traditionelle anden behandling af et lovforslag går ud på, at man kommenterer det udvalgsarbejde, der har fundet sted.

Vi synes, debatten i dag indtil videre mest har båret præg af at være en ideologisk debat, som vel reelt hører hjemme under afslutningsdebatten i morgen.

Vi er i Fremskridtspartiet i den situation, at samtlige de lovforslag, vi i denne pulje har til behandling, indstiller vi til forkastelse. Med hensyn til stillingtagen til de konkrete ændringsforslag skal jeg henvisse til de skriftlige betænkninger.

Den pinsepakke, som disse lovforslag er en del af, blev i sin tid fremsat med det argument, at danskernes privatforbrug var stigende. Regeringen var bekymret og ønskede at gribe ind.

Under EU-valgkampen udtalte økonomiministeren, at man fra regeringens side i begyndelsen af juni måned ville se på behovet for opstramninger i økonomien. Vi ved i dag, at på det tidspunkt havde man haft de konkrete forslag i skrivemaskinen i adskillige uger, og derfor var facitlisten skrevet fra regeringen: den ønskede et økonomisk indgreb.

Det har også i dag været diskuteret, hvorvidt man skal stole på den ene eller den anden økonomiske udlægning af pinsepakken og de konkrete forslag. Vi ved jo alle sammen, at økonomi ikke er en eksakt videnskab, men det tætteste, vi kommer på at gøre økonomi til en eksakt videnskab, må vel være de afrapporteringer, vi får fra Danmarks Statistik. Danmarks Statistik har i dag kl. 9.58 udtalt til Ritzaus Bureau, at »danskernes privatforbrug faldt med næsten 1 pct. i årets første 3 måneder«, og det lyder videre: »til gengæld stiger det offentlige forbrug, men dog i et lidt langsommere tempo.«

Det er altså afrapporteringen af kendsgerningerne. Den viser, at det skræksscenario, som regeringen havde indgydt befolkningen, så hele den danske befolkning – alle 5,2 millioner danskere – skulle føle sig skyldige i, at samfundsøkonomien var kørt af sporet, viser de faktiske tal ikke passer; tværtimod har danskerne vist mådehold, og det private forbrug var faldende i første kvartal af 1998.

Til gengæld er det præcis sådan, som Fremskridtspartiet sagde under førstebehandlingerne, at problemet består i, at det offentlige forbrug stiger alt, alt for meget. Regeringen har derfor et forklaringsproblem: Hvorfor skal vi alligevel gennemføre disse lovforslag?

Se, efter Fremskridtspartiets mening skal en regering ikke have skældud, når den fremsætter forslag til ændringer på skatteområdet, for der er brug for ændringer, men de ændringer må have tre væsentlige forudsætninger. For det første at resultatet bliver lavere skat, for det andet at det bliver nemmere at være skatteyder, altså at skattelovgivningen bliver mere enkel og mere gennemskuelig, og for det tredje at vores skattesystem bliver mere retfærdigt.

Lad os tage de tre emner.

Det er efter Fremskridtspartiets opfattelse urimeligt, at den danske befolkning betaler verdens højeste skatter. Den seneste opgørelse fra OECD viser, at en almindelig dansk familie i gennemsnit betaler 63 pct. af den samlede indkomst i skatter og afgifter. Det er verdens højeste skat; der findes ingen andre steder i verden, hvor man betaler så meget i skat.

Spørgsmålet er så, om man får verdens bedste service for de penge. Spørger man de mennesker, der er på venteliste til sygehus, eller som ikke kan få et sted at bo, eller som ikke kan få hjemmehjælp, er svaret selvfølgelig, at det ikke er verdens bedste service, vi får for verdens højeste skatter.

Med hensyn til, at det skal være nemmere, ser vi med bekymring på, at ganske almindelige lønmodtagere, håndværkere, landmænd og andre uden komplicerede skatteforhold, er nødsaget til at hyre revisor for at løse så simpel en opgave som at udfylde deres selvangivelse. Så ud over at skattelovgivningen vækker begejstring blandt revisorer og skatteadvokater, vækker den bekymring hos befolkningen og sætter grå hår i hovedet på den.

At skattesystemet skal være mere retfærdigt, skyldes jo bl.a., at den, der har mange penge, ikke bare har mange penge til sig selv, men også har råd til at søge vejledning for at slippe billigere i skat, for jo flere regler, jo mere kompliceret skattelovgivningen er, desto nemmere er det for folk at finde huller og muligheder for at omgå skattereglerne. Enkle, præcise formuleringer er det, vi kræver.

Regeringen har med personskattestigningerne hævdet, at der slet ikke er tale om personskattestigninger, men at der er tale om omlæg-